

ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Μεθοδική καὶ συστηματική
συμπύκνωσις καὶ ἐκλαϊκευσις ὅλων
τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων

ΤΟΜΟΣ Η'

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ « ΉΛΙΟΣ »
ΑΘΗΝΑΙ

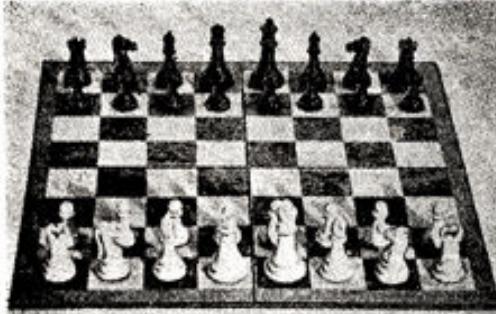
ZATPIKION

ZATPIKION

ZATPIKION. Κοινώς σκάκι. "Η λέξη ζατπίκιον προέρχεται από την περσική ουρανόν, η οποία προβλέπει από την ινδικής σατσανγκάκη, έχουσης στον τίτλον θανατοκινή και περισσότερη λέξην σαχ, πήρε ουμανική θεωτερία. Έκ της περσικής προπολίθινης από μυστικά και φυσικά του παγιδιών, έχεις είτε την γαλλική, Schach είτε την γερμανική, Schach είτε την γαλλική και γερμανή είτε την ιταλική. Είτε την ελληνική αναφέρεται κατά πιονιά το παίγνιον υπό του σχολιστικού Θεοφίκετο (6.27) ως σαντρίκιον και ζατπίκιον και κατόπιν υπό της "Ανων της Κουνωνίς, ή άστρια (12.360) άνασθει πιονιών: «Παιδίων δι' ροτού εις τὰ τῶν 'Ασσυρίων τουσὶ εἴπουσιν· καὶ εἰς ἡμᾶς ἀληθίως».

Ἐποιεῖσθαι τούς τοὺς οὐρανούς καὶ τὸν οὐρανόν.

Ἐποιεῖσθαι τούς τοὺς οὐρανούς πολλάτα ἐκδοταί περ τοῦ γράμμου καθ' ὃν, ἔσερεψη καὶ περι τοῦ ἀστερούτου καὶ τῆς ἀνικότεστος αὐτοῦ. Κατὰ μίαν τῶν ἐκδοκών τούτων, ἔσερε-

Είκονα σκακιέρας παρό της ένδειξης του παιχνιδίου.

της μπορεῖν ὁ Παλαιώντος, δοτικ κατά τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας γίνεται εἰς τὴν Ἑλλήνων μεταγένεταν καὶ ἐπειδὴνε νὰ διασκεδάσσουν δι' αὐτῶν οἱ πολιορκοταῖ. Κατά τὸ Μάτιόν του (Πλτ., Πολ., 333 Β'), ὁ Παλαιώντος ἐκεῖνος πεσούσας κύρους τε, Πεσούσας ἡ πετροῦς ἐκάλουν οἱ ἀδερφοί «καθέσους κύρωντες τὸ συντίκο». «Υπόποιον καὶ φίσιοι οὐτῷ μοσθήνη διαθέσσονται, πεπλοῦν ικνημάτων. Τοι πεπλωθέντος είναι ότι ο ίδιος Λαζαρίπος ἔσσεται τὸ παγιγγύδιον της ντάμας ή πεπόνων ποσὸς αὐτῶν παγιγγίδων. Διπέντας ἐγείρεται οντὸς θυμόντος περισσούς τειχούσιν ταυτίσανταν. Ενδύονται την πάντας δέξιαν.

εποντων κατατάσιων, έκπτωση της αυτής περιοχής.
Έπιπλος είσπερε τους κύδιους κομητές Σέρβια. Τα παιγνίδια αύτού έπαιξαντο καὶ κατά ταύς χρόνους της Βαζαρίτικης Αυτοκρατορίας καὶ πάριζονται καὶ σήμερον. Κατά τὸν καθηματόν του Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κουκουλέν. τὸ ζατοκίκοιν ἐσταύτος ἡ ζατοκίαν καὶ βοσκήσεων σκάκι, ήτο κατὰ τοὺς πόδα του Ζου μ.Χ. σίωνος ἀναγνώστων εἰς τὰς Βαζαρίτικας γύρας. "Η προθέματα" ήταν φανταλική. Τούτο εἰρεθὲν ἐν "Ινδίαις" κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δυτ. ἑκατονταεπτειρίδος, ἐννώσθια κατὰ τὴν δύν. Ἐπεισία δι. "Αραβίδος ἐκ Περσίας δὲ τὸ ἐγκύρωσισαν την Βαζαρίτικην. Περὶ τούτους παρθενοὶ καὶ τονικάτον τοῦ Αχεύτ., ἐν ᾧ ἐπηράφθαι: "Ἐκ τῶν Περσῶν καὶ Αλγυρίων περὶ ζατοκίαν, ὃς καὶ ἡ δυναστεία «σατούδος», ἦτις εἶναι περσική. "Οἱ Δαουκοὶ αναφέσι (ι. σημ. 68, 9): Ζατοκίας οι Πέρσαι σατόδες καθεύδονται. Περσίσι οσσόρατος = βασιλικὸν παιγνίδιον. Νῦν ἐν Ἡπειρώ τὸ ζατο-κίουν ἔγνωτο παραπλέον.

Επειδήτο πάντα το Σατράκινον ἐπί τετραγωνίου Εὐλίνου πληνίει, διπλωμάτων εἰς τετραγωνίδια. Ήτο γάρ ἐποπθεότοι αἱ διφορά συνιστᾶ Εὔανθον αὐτοῖς. Ἐκ τούτου δύο παιζόντων ἦσαν δεδίζειν «ἡ λαυρίδινον πλειστά τῶν τοῦ πατριγονοῦ προσάπων». (Βλέπε Βιβλιοπανίδιον διος καὶ πολιτευσμός ἔτος 1948, σελ. 219 ὥριτο Κουκούλη).

Οι Κινέζοι παραδέχονται ότι τό παγκύπριον έγνωσθή είς αύτούς είναι Ινδοί, τό ινδουάσιον δε παγκύπριον τού είλεσσαν τούς. Είτε τό λεπίδων των είτε τίνι λέπιν εστάκιον σημαντάει τό διτί τούτο συνάντει κατά τό έπος 537 μ.Χ. επί Βασιλείου τού βου-τι. Κατ' ἄλλουν έκδοντιν, έξαρθρων ὑπό τών 'Ερδανιών κατά τήν οποίων τού Μακάσσεως καὶ θωνασάρτου εἰθή κάκτου. 'Ο Γάλλος Φρεσέ εἰς λόγιον του ἐκεφύνητο εἰς εἴην 'Ακαδημίων επί Λουδοβίκου 15ου (σάτις ἡπάτειον πεντακινή) μισθώσεις διτί εἰς τήν Περσίαν ἔνεκτο γνωστῶν επί Βασιλείου τού Μεγάλου Χορρού εἰς Ινδούς.

Κατό τό δόκτερα Φέριστες (The History of chess London 1860) ήρθε σκάκι έσοδοι 3000 επη προ Χριστού ώπο του Σισιλα, κώνου του Ντανέρ, φίλου του Βασιλέως Βενγκιάτα (κατ' άλλους Σερβο).

"Η επικρατεστέρος δύνη έκδοσην είναι ότι το σκάκι είναι παιχνίδιο Ινδικών, οφεύομενον υπό τον Βραχυκάνων Σίσσας εἰς άποψη μας ήταν θεατέαντα ως καθαρούμενη εποκοινώνως. Ο Βασιλεὺς θελήθειες είναι τού παιχνιδού, ησύχησε, κατά την παραδόσιαν, την ασθέη βραχυκάνων Σίσσα τι ηδήλω νό του δέρκης ως άνττασιδίν. Ο ασθέης επίτηστας τόσους κόκκων στάσην, δύσας θε περιβλέπομενον το δέ τετράγωνα της σκακιέρας, έναν έπιπολεμέτορε είς τό πρώτον τετράγωνον είς κόκκος, εἰς τό δεύτερον δύο, εἰς τό τρίτον τεσσάρεσσας και αὐτών καθ' έπειτα πλατειασμούμενον έκποστο τών κόκκων είς τό έπιποντον τετράγωνον. Ο βασιλεὺς έκρινεν ότι τό αίτημα ήταν αθανασίου, καὶ μάνη καπτών επιμονίς του έφουσαν έκλεψε τόν θρησκορφύλλινον καν τό ίκνοντο πάτην. Η ιππλεῖς του άν-

μως οπαρίσεις μεγάλη. Στοιχ. δ θισσωμαθρόλακ του ίδιου θέματος, αντίτοιχα της πατρίδας του, γενιλένειν υπολογισμούν διώκονται πάντα του θισσωμαθρόλακ την ίδια άνταξη στον ίδιο θέματος διάδοση να επιβιβλεί διάσταση, ως έπιπτηρον. Όντως διαμεταδούμενος στον ίδιον άνταξην είς 18.446.744.073.709.551.615 κάκκους, διποτε είτε περισσότερο ποσόν τώρα 977.677.435.907 τονταν. Εάν υπολογισθεί το βάρος του κάκκου ιστον με 0.053 του γραμματίσιον,

Τό παιγνίδιον ἐπαιτέστο πολὺ ἐν Ἰνδίαις καὶ θεσμοτο δι-
αρκής ἐξέλιξις. Κατά τινα τοιμά, ἐπαιτέστο ὑπὸ τε-
σσάρων πατικῶν, δύο διηνών συμμάχων διαντίου τῶν ἑ-
τέρων δύο. Ἐκεῖστος τῶν πατικῶν διαθέτεν δικώ τε
μάρια διαφόρουν τῶν λοιπῶν γονέων: μήποι ἡ Βεσ-
τά, οὐδὲ Πλούτος, ἡνὶ 'Ιπποτός, ἡνὶ 'Αἰγαίωντικόν καὶ πάσι
δεσ Στρατιώτας. Ηνὶ θεοί τῶν τευχών καὶ αἱ κινήσεις μή-
σαν εἰς πολλοὺς διασφοροὶ τῶν σπουδεινῶν. Ὄνουδάετο σάστο-
ργάνκα καὶ θευτοδάτη.

Είτε Ελλάπιτη διεύθυνθή πόδα τών 'Αρδβων κατά τὸν 9ον αἰώνα. Κατέ τὸν 12ον αἰώνα ἔγινεσα πρώτης διάφορη γενονοματική πεδί οικούσιον ὑπάκουος Γκραστόλες. Πεδί θεωρείται τοῦ οικούσιου (ἀναγνωριστὸν καὶ φινάλε) ἐγράφεν πρώτον τὸν 'Ιστεντον, ή Βικέντιον καὶ Ιδίων ὡς Λουκένα κατέ τὸν 15ον αἰώνα. Τούτους ηκολούθησαν ὁ Νταμελάνη ο Νταμελάνη (1512), ὁ 'Ιστεντος ἵερον Ρουΐ Λοτετς τις Σεγκούδα (1561), ὁ ὄποιος θεωρεῖται ὁ θεωρικός τῆς θεωρίας τοῦ οικούσιου. 'Επιτῆς εἰ τοιοῦ Τζανούτιο (1597), ὁ 'Αλέξανδρος Σάλεριο (1604), ὁ Καρρέρα (1617), ὁ Διάσπαστος Γκρέιος ὁ ἐκ Καλανδρίας, τοῦ ὄποιου τὰ Ἱωνὰ ἱεροτυπώθησαν κατὰ τὸ 1636—1669, πολὺ μετά τῶν θεάτρων τοῦ Μπενέτο (1735), ὁ Στάμια (1737) καὶ ὁ 'Ανδρέας Ντανιάκας Φιλοτόπειος (1749), ὁ ὄποιος καίτοι θεωρικός, συνέθεσε 25 διάσημα καὶ υπέρτερα, αἱ ὄποιαι συνέργεια Οποστονίθησαν, δικαιούμην τὰς πατίκτης εἰς τὸ οικότι καὶ ως συγγραφεών. 'Επιτῆς ἔγινεσαν ἡ πολυάριθμη Γεωτάσιος Σελίνους (θεωρικός τοῦ Αύγουστου, δουκοῦς τοῦ Βασιλεύδη).

Σήμερον μάταιόν εσύ πάμπολις συγγραφεῖς εἰς τὰς διαθέσους χώρας ἀσχολίωνας με τὸ σκάκι, τὸ ὄποιον θάβει την τελείνην του σπουδαιών μαρσένην. Διδοῦσῃς εἰς δόλας τὰ πόλιλοι σύλλημαίνοι, σύνδεσμοι καὶ λέσχαι, ίσρασταί τε τελείων καὶ διενίηντας θύσιοποντίσια, διδούσαντας εἰς Χάρην. Αὕτη διεξιγραφήσθη τὸν διειθίην κανονισμῶν τοῦ σκακιοῦ καὶ προτείνεται νῦν ἐπειδὴ τὸ κάπτον κείμενον, κατόπιν τὸ Σού αὐτῆς συνδιδούσης Χάρην δημοτικεύσαντας ἢ γεγονότη συγχρηματο-
δητής κατά τὸ ἐπειδή τὸ Βενετίαν ἐπειδὴ 1929 δον συνέδιον.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΖΑΤΡΙΚΙΟΥ

"Αρθρον 1. Ὁρισμὸς καὶ σκοπός. 1) Τὸ σκο-
κιὸν εἶναι παιγνίδιον τυχόν. Παιζεται μεταξύ δύο παικτῶν
ἐπὶ τετραγωνικού πίνακος, ὁ οποίος κρατεῖται σκακιέρα. Ἡ
σκακιέρα διαιρείται εἰς 64 τετράγωνα, γράμματος ἀνικτοῦ
καὶ σφικοῦ, ἐναλλήλ. Κάθε παικτής παιζεται μὲν 16 τετράγωνα
(κανοκίς λανθάνει πουμάτια), τὰ δημοτικά διὰ τῶν ἐνίαν
λεικά καὶ διὰ τῶν ἄλλων υἱώρα. 2) Σκοπός τοῦ παιγνι-
ῶν εἶναι ὁ ἔνας παικτής νὰ κάψῃ μάτ (λέπτος περισσική σπ-
ιανισμένη στὴν ἡ Βασιλεὺς συντάξει δὲ θυματοτοίθη), ή
Βασιλεὺς τοῦ ἄλλου. Ὁ παικτής ποὺ κάψει μάτ κεοδίζει την
πειθή.

Άρθρον 2. Περὶ τῆς σκακιέρας. 1) "Η σκακί-
ίδα πάστερι νά είναι τοποθετημένη κατά πόδιαν διπλά σε δύο
έδα ποτίκια νά έχει λευκών τό τετράγωνον τό πόδι τά δεξιά
του κάτω γνήσια." 2) ΑΙ δύοτα κάθεται, όποια πόδια τών
στοιχών, σεριειά των τετραγώνων δινομάζονται στηλές, οι δύο δά-
κτυοι διείσδυονται σεριειά των τετραγώνων δινομάζονται θείες γνήσιες,
γνήσιαν ή ἀπλώς γνησια.

Τάκτησια είναι τότε έδας:

Εἰς Βασιλεὺς	Λευκοῦ χρώματος	
Μία Βασιλίσσα	►	
Δύο Πύργοι	►	
Δύο 'ΑΞιομάτικοι	►	
Δύο 'Ιππεῖς	►	
'Οκτώ στοαπιῶται	►	
Εἰς Βασιλεὺς	μαύρου χρώματος	
Μία Βασιλίσσα	►	
Δύο Πύργοι	►	
Δύο 'ΑΞιομάτικοι	►	
Δύο 'Ιππεῖς	►	
'Οκτώ στοαπιῶται	►	

[ΣΗΜ. Η Βασιλίσσα Μέγκτα συνέβασ την «Πάπα» (ή τον γαλλικόν Θεόν). Οι Αθηναϊκοί «Τσελλοί και εφοί» (ή τον γαλλικόν Φου = Τσελλόν), Οι Ιππάρχοι (γαλλικοί Κανίνεροι) είλαν την ποδιάν τακλώντας την Πάπα & τον Άλωνα. Ε

Αρθρον 4. Περί τῆς θέσεως τῶν τεμαχίων

1) Κατά τὴν ἑναρξίν τῆς παρατίθεσις τὰ τεμάχια πρέπει νὰ τι-

ZATPIKION

Άρθρον 21. Περὶ τῶν διακοπούμενων περιτίσιων. 1) "Οταν διακόπτεται μία πορτίδα, τὸ περιτίσιον μετά ἡ ἀνένδον χρόνον, τὸ δικοίωσα τῆς ὑγραζεῖς τῆς κινητής ὄντες εἰς ἔξιν, διατί έχει τὴν κίνησην κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διακοπῆς; 2) 'Ο παίκτης ὡφελεῖ νὰ διατηρήσῃ ὁ ίδιος τὴν κίνησην καὶ νὰ τὴν θίσῃ εἰς φάρελλον τὸν ὅποιον ἔπειτα θὰ κλείσῃ. 'Αρσεν υπογράψει εἰς τὸν οὐρανὸν, θὰ τὸν ποραρδώσῃ ωμόνως εἰς τὸν διευθυνθεῖ τοῦ θεοῦ περιβολαῖον τοῦ θεοῦ πατρούς του φαίνεται. Τὸ ὀραλόγιον τὸν θύ διατασθῆ μετὰ τὸ κλείσαι τὸν οὐρανὸν τοῦ φαίνεται. 3) Κατόπιν όντων χρόνων τῆς διακοπῆς τὴν πορτίδαν, οἱ ποικιλοί δὲ διμορφούρων νὰ συμβιωλεύσουν οὐραλόγουν ποδὶ περικλεῖται τὸν διαγνωσθεῖσαν κίνησην. 4) Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διακοπῆς, οἱ συμπατίατοι δρεπούνται νὰ διασώσουν τὸν οὐρανόν, οὐδὲ επιμένουν ὅτι διέρρευσαν διὰ τὸν θύνα, οὐδὲ χρόνος ποδὶ διέρρευσαν διὰ τὸν θύνα, οὐδὲ τὸν θύνα. 5) Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπολικήσεως ὁ ὄπιντος θεός ποτεστήσει τὰ τερψία εἰς τὴν θίσην του, θὰ ἐποιηθεῖ τὸν οὐραλόγιον, θὰ διολέξῃ τὸν Φαύκελον, θὰ ἐκτελέσῃ τὴν στρατηγικήν που κατέλαβε καὶ τέλος θὰ θίσῃ εἰς λεπτομέριον τὸ διμορφόγονον τού συμπατίου του. 6) 'Ο φαίνεται ποὺ πειρατεῖ τὴν διαγνωσθεῖσαν κίνησην δὲν μπορεῖ ν' ὄντιση γίνεται ἀπόλυτος προσκλητήν ν' ὑπότασθαι καὶ εἰσαῖς ἀπόν. 'Εξ ἀλλού δεῖται ὁ τελευταῖος οδός δὲν παρουσιασθεῖ κατὸν τὴν ὄρθιαν ὥραν διὰ τὴν ἴνωσιν, δὲ διευθυνθῆ τοῦ στρατοῦ θὲλησιν εἰς λεπτομέριον τὸ ὀραλόγιον του. 7) Εἴσισθε μὲν οὖτας ἢ (δόταν ἡ πορτίδα ποιεῖται με διαβάλλον) δὲ χρόνος διαστασῶν ἢ ποτακασταθῶν, η πατρίδη μεταρρύσει. 8) Η πορτίδα ποτακασταθεῖ ἔχει διαδοθεῖ, μίσος οἱ κατόπιν καὶ εἵς διερρέουσαν· καὶ πιποκασταθεῖσα η ὄρδιν θίσης. 'Αν οὖτας οὐδὲν ποιεῖται, η ποτακίδα μεταστέλλεται.

Αρθρον 22. Παρτιδες με χριν. 1) Εις
ποιησιαν παρτιδων, οντος ποιησης ήμεροπει να χαρισει
την συμποιητη του την κίνηση εις διαστη των παρτιδων.
2) Ο ποιητης που δεξαιται την κάριτη μας η περισσοτεσσαν και
την ποιηση δεσπιλει να τους δικτελεσι μετανοιας εις την δροση
παρτιδων, ουας Εδη η αερια του να ποιησι. 3) Εδη η καριτη
περιβαλλουνη περισσοτεσσαν απο μετων Κυνηγοις, οινοτη ου
ποιησιγνωσι εις τους θεινικους τουν κινησους που περιπτει να
ποιησιγνωσι εις τους άνοικουμενους κρουσους. Ομηρος η προπτη
της δεσπιλης που γραψει διπλωματεισεν εντος του διωσιβουν
χειρον ιση ποιη ταρος κανθαριος, δασις διαφορα η καριτη
4) Εκεινος που δεξαιται την κάριτη διο η περισσοτη που κοινη
σιαν δεσπιλει ουν τους κανθαριν ου μη περισση την μεσην γραψει
μηνης οκτωβρου. 5) Εκεινος που γραψει τεμαχιον ζηγη την
κατων, έτετο οντων κι το δικαιωμα απο την μεση εις την καριτη
την. 6) Εδη καριτητη ποιη, η ποιη και μια η περισσοτη
ρων κινησους, περιπτεισης μηδη την σπουδαιων του ποιη τοις Αε
δη επιστολης του Βοσκηλου. 7) Εδην νοιωσισι Πλογος η
αμαρτιας η ιππος γεγονει, έτετο διατηθεν ουμανωνιας
διαπριται η αγνωστη της Βοσκηλου. 8) Εκεινος που ποιη
εις Πλογον ημεροπει να κενω Ρος ποιη το μεσος του

ZATPIKION

εάν ο Δήμος να επιβεβαιώσει ότι την περίοδο του, υπό τη διοίκηση της θέσης του να μη είναι πιστεύεται από άλλο τεμάχιον.

Άρθρον 23. Περί τής αναγράφεις των παρτίδων. 1) Καθε ποικίλη υποχρεωτική να αναγραφει την παρτίδην του καθαρά και κατά τρόπον ικόνη. 2) Εἰς την περίπτωσην άσυμφωνας σχετικώς με τον όριθμον των ενημερωμένων ή ένας και ο διάλογος οι συμπατέρων μπορούν να σταματήσουν την πρόληψη, κατά τον χρόνο που ασχολούνται εἰς τη διαδρομή των λόγων. Διά να κάνουν χρήσην του δικαιωμάτου αυτού ο καθε ποικίλη πρέπει να σημειώσει την τελευταίαν του κίνησην. 3) Εκείνοις που κερδίζουν ή εις την περίπτωσην νούσους και οι δύο συμπατέρων μπορείσουν μετά το τέλος της παρτίδης να παραδοθούν εις την διευθύνη της οικοικίας και επανάγγιγνονται αντίγραφον της περιπτώσεως.

"Αρθρον 24. Περι ἀ μειστηρίους ενδιαγένεσιν καὶ λιπαρισμάτων δινατά ταῦ πεπληρώματα από κοινοῦ εἰς τὴν κρήσιν μὲν ενδιαφερόμενον θεατῶν, διότε οἱ συμβατικοὶ υποχρεώσανται νὰ μάρτυρεσθων τὴν ἀπόφασιν, ἢ δημοσίᾳ εἶναι ἀμετάλληλος. 25." Οταν πρόκειται περὶ εἰδικῆς περιπτώσεως, ἡ ὑποστοιχία δὲν προβλέπεται ἀπό τὸν κοινωνισμὸν ἢ εἰς τὴν περιπτώσειν διατύπωσης τῶν οἰκιασμάτων, συγκεκριμένη μὲ τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἔφερμογενὴ τὸν κοινωνισμό, τὸ ζήτημα δὲν υποβλήθη; σ) Εἰς Διαβατήριην, ὃ δημοσίᾳ επιστολήσισθαι εἴτε τόπου συμβατικώς. β) Εἰς τὸν διεμβούλους διεπιτρόπου λόγον ἡ πορθτίδα παίζεται εἰς διαδικόνου διγύρωστα. Καὶ εἰς τὰ δύο περιπτώσεις ἡ πορθτίδα διακρίπτεται μέρισμα πορθτώσασθαι τὸν διεπιτρόπον ἢ τὴν ἐπιπτρόπον.

Άρθρον 25. Περὶ τῆς δρμηνίας καὶ τῆς ἔφρυνογύης τοῦ κανονισμοῦ. Οταν πάρχουν ψωθόδοις σχετικῶς τῷ τοῦ ἔφρυνογύη καὶ τῆς ἐμπονίας τοῦ κανονισμοῦ, τὸ Γραφεῖον τῆς Διοίκησης Ομοσπονδίας Σκοπού εἶναι δρμέοδον νά έβασα, εἰς ἀπότομον ὑπόβαθρον αἰθήρος ἐπίστρων πιθόρων έσσι τὰς σχετικάς μάντικειμένους.

Παράρτημα. Περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν πατέρων παῖκτῶν: 1) Κατὰ τὴν διάταξιν μηδὲ παρθίδας ἀπαγορεύεται νῦν γένεσις κρήσις χειρογόργοφών σπουδασσούσιν ή δινύσσουσιν, σχετικῶν μὲ τὴν πατρινὴν. Επιστὸς ἀπαγορεύεται ἡ προσφυγὴ εἰς συμβούλους καὶ γνώμας τρίτων. 2) Κεματία ἀνάλογας δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν εἰσίσθουσαν τοῦ ἀνέψιωστος. 3) Οἱ παικτοὶ ὄφελοισιν μηδὲ κάμουσιν γαροκτηριούσιν σχετικῶν μὲ τὰς κινήσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ δικοῦ. 4) Ἀπαγορεύεται νῦν δεκανύονται μὲ τὸν δικτύοντα ἢ νὰ δινύσονται τὰ τεράγγυα τῆς σπακιέρας πρὸς διευκόλυνσαν τοὺς πολογισμούς τῶν διανοτῶν κινήσεων. 5) Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται διακλήσις κινήσεων εἰς τὸ σπάκι. 6) Η κινήση ἐπενεγκεῖται διὰ τῆς μεταφορῆς τοῦ τεράχιου πούλιγχον καὶ εὐθέως εἰς τὴν νιάν διέλειται. Τὸ τεράχιον πούλιγχον πρέπει διέσπαστον νόσοφόδη. Εἰς τὴν περιπτεστατικὴν προσφυγὴν τοῦ παικτοῦ τὸ νιάν τελείωσιν διὰ μητροκατάστημα ἥμερος τὸ παικτόν. Όταν δὲ παικτοὶ πούριν ἐν τεμάχῳ πρέπει νῦν ἡ τρόφιμη στὸν διάσπαστον δόλο τῆς σπακιέρας. 7) Ἀπαγορεύεται νῦν προστίθενται ποταρητηρίσιες σχετικαὶ μὲ τὴν κινήσην πούλιγχον εἰς φάλακρον, ἐπιστὸς νῦν συνδιάσταται μὲ σύντηρὴν ἢ ἐγκατόλεψις τῆς πατριδίσας ή προστάσις ικαλός. 8) Οἱ συμποτεστικοὶ ὄντες μηδὲν μηδενιάσσονται μὲ τὸ χρύσον περιστούσιν οὓς τὸν πάτερνον του, πρέπει να ἔχῃ τὴν λεπτοπότητα νῦν τῶν προσθέσιν ηὕρη. 9) Ἀπαγορεύεται νῦν περιπτώση ἢ ἐξ τῶν συμποτεστικῶν προσθέσιν τοῦ ἀλλοῦ η ἀλλογένη πούλιγχον προσθέσιν τοῦ πατέρου του.

Θεωρία τόν κάνογμά των, "Η θεωρία τού σκοκιού δισχολεῖται μὲ τὰς τρεις φάσεις τῆς παρτίδας, ἃτοι τῆς δρήγης (δινογματος), τοῦ μέσου καὶ τοῦ τέλους (επι-

νάδει), κυρίως μαζί με τα «φύλαγματα». Ανοιγόμενα λέγεται όμως περισσότερος της εάν τών πρότων κινήσεων της παρθενίδας, όποιους έναν είναι καθορισμένως (Ουντζής δεν υπερβαίνει τας 12—14 επιτροπές), διότι τών όποιων επιτροπών χάνονται ή καταλήγουν στην απόκτησης και τοποθέτησης τών τεμαχίων πρότειναν. Τα λευκά όπως έκνονται ήνταν προστατευόμενα κίνησης (τραχί) έλαγχουν τό είδος του ανθρώπινου, τό δε παρα την μηνιάνων.

Τὸ δινογύμα συντίθειν περαπούσα μετα τὸ ρόν και τὴν ἐπωνυμίαν τῶν δύο Πύργων ή ὅταν θήλειν ἀπόδειξθη λεπτία, μεταβοῦ Λευκίναι και μαρέφεν, ή πλευροπέντε τοῦ οὔπο τῶν λευκών, μετίσι τοῦ μάτωρρένος ἢ τῆς ἑναρκτηρίου καί νέωνες ή ὅπερε τῶν μαρέφεν.

Κατά την Επαρχία της πορφύριδας τα λευκά και τα μαργαρίτα σώματα νάρκασμον μάλισταν 20 δισεκατομμύρια (4 κινητές τόννοι βάθους και 16 κινητές τόννων πισινών). Κατά την Επειγόντα, τοπίσην και τελεόφτατοι κίνηματα των σύνδοσηών των δισεκατοντάριων αυθαύδων μάρκετων, κατά τόννον "Αγγελον" συγχρόνισε Τζαϊντ Μάρκο, εἰς 318,979,584,000 και κατά τός δεκαπρώτους κινητές εἰς 169,518,829,100,544,000.000.000.000.

"Ο Επιμορφωτής όσχειλοντας την αναγέννηση και δίλλον τόν διέν του διέν
εις ήδηντο νό μάθηματος πατέλλει, εική μάλισταν μένον μέρος
τῶν συντεταγμένων τοῦτον. Συντεταγμένοι είναι διδύνοντον νό τούς
ειδώντας. Εἰς τὴν πρᾶξιν δικαιούει πάκιστος ἀναγέννετος πάθος.

ZATRIKION

με τούς συνδυσμούδες. Βαθ τών φτερίων επιτυγχάνεται όφειλης σκοπός ή σχέδιον, ώς και με τάς πιθανωτέρας όπου θέσεις τού δικτύου του. Είναι δύνας και οι συνδυσμοί σύντονος πολλού, ώστε και οι μεγαλύτεροι παικτοί τού κέρδους δεν δύνανται να τούς εξετάσουν και αναλύσουν κατά την διεξαγωγή της παρτίδας διδούμενοι μάλιστα διότι όποιος διεθιστές κανονισμού έχει καθιερωθεί ως δριστικός 4 μόνον λόπτα, κατά μέσου δρού, δι' έκδοτη κίνησην. Καὶ οι μεγαλύτεροι θίγουν πρωταθλητούς δέν δύνανται να κερδίσουν

Φωτογραφία παικτών ζατρικίου εἰς την διεθνής τουρνουά.

διλος τούς παρτίδας, όλη πίπτουν πολλάκις και οι ίδιοι θύμων τών πολυαριθμών και πολυπλόκων συνδυσμών τού σκακιού. Ούτεκίς μέχρι σήμερον έγινε πογκόδυμος πρωταθλήτης με ποσοστόν μεζον τών 59% περίπου.

Αι παρτίδες διατρέπονται εκάν διαγνώματα εἰς τρεις μεγάλους κατηγορίες :

1) Τάς άνοικτάς ή ημιανοικτάς (δινογμα τού πιονιού τού βασιλίων (1.ε2—ε4).

2) Τάς αλειστάς (δινογμα τού πιονιού της βασιλίσσης 1.ε2—ε4).

3) Τάς δικονομιστών (δινογμα με οιανθήποτε διληγ. κίνηση πλήν τών άνωτέων δρού). Αι μιντέλιστεροι δικανονίστοι παρτίδες όρχιζουν δέξια :

- 1.Ιη1—ε3 δινογμα Τσάροκετο—Ρέτι
- 1.γ2—γ4 > Στάσουντο (ή γαγγλικόν)
- 1.ε2—ε3 > Βαν, Κρούτις
- 1.γ2—γ3 > Σαραγόσσης
- 1.ε2—ε4 > Μπιρτ,

Αι δικοντάι κυρίως και έν μέρει αι ημιανοικτοί παρτίδες, διά δινογματα τού πιονιού τού βασιλίων, έπιπτρέπουν όμβους μάνης πρός σύμμα με παγιδας, τεχνόσματα και θυσίας, αι οποιοις άποιποι άκριδη άνωνται. Τά μαύρα δινας, καλώς διμηνέμα, έξουδεταισαν ταχέως τό έκ της έναρκτηριού κινήσεων έλεφρον και διεπαρκές διά την νίκην πλεονέκτησα τών λευκών και έπιπτυχάνουν ισοπελίαν, ένστε δι και τή νίκην δι περιπτώσει θυσίας πινός εκ μέσου τών λευκών, κατά τό δινογμα.

Αι κλειστοί παρτίδες δι τό δινογματα τού πιονιού της βασιλίσσης είναι έπιπτυμονικτεροι και έχουν δραστηρεύσεις έξιλην. Αι οπελοι είναι περιπτώσεων κεκολυμένα. Η σοδαρότητα τών κινήσεων δέν φίνεται με πρώτη θέσας. Τό πλεονέκτημα της έναρκτηριού κινήσεως τών λευκών διαρει περισσότερον. Προτιμώνται διά τούς είς τά έπιπτηρα ίδιας διγνονίστα ύπό τών ισχυρών παικτών.

Αι δικανονίστοι παρτίδες δι δινογματα σκοπός έχουν τήν πτοεμή την διμέσυν έπιπτηρη εἰς μάρτη και όπο τών λευκών δύνηται. Κατά τή διαρρέη τούτου διασβέλλεται ή κατά ληθής και δι θέγγος τού κέντρου διά στρατιωτών (πιονιών).

1) Ανοικτοί και ή ημιανοικτοί παρτίδες. Μετά τήν πρώτην κίνησην τών λευκών, τού πιονιού τού βασιλίων (1.ε2—ε4), άκολουθει ή πρώτη κίνησης τών μαύρων, δέ της όποιας χαρακτηρίζεται τό είδος τής δι-

ZATRIKION

νότης, τό διπότον έκλιγουν τά μαύρα, και καθορίζεται διετ τούτων έναν ή παρτίδα θά είναι άνωντη η ημιανοικτή. Έναν ή κίνησης αύτη τών μαύρων είναι 1...ε7—ε5, ή παρτίδα καλλιτει άνωντη. Έναν είναι οιασθήτης όμηλη κίνησης, καλεστη ήμιανοικτή. Ή πειραστέρου συνθισμένη πρώτη κίνησης τών μαύρων είτε τά ήμιανοικτάς παρτίδας είναι μία έκ τών έξιτη

1...ε7—ε6	παρτίδα	Γαλλική
1...γ7—γ5	>	Σκακική
1...γ7—γ6	>	(διμονα) Καρδ-Κάν
1...ε7—ε5	>	Σκακινομαθίδη
1...ε7—ε6	>	φινκέτο—Βασιλίων
1...ε7—ε6	>	φινκέτο—Βασιλίσσης
1...ε8—ε6	>	διμονα Άλιργην
1...ε6	>	διμονα Νιυτσένιας.

Της καλυτέρα δευτέρα κίνησης τών λευκών είτε τά δινοικτάς παρτίδας, ήτοι μετά τήν πρώτην κίνησην τών μαύρων 1...ε7—ε5, δύναται νά είναι μία έκ τών έξιτη :

2.Ιη1—ε3	παρτίδα τού πιπου τού βασιλίων.
2.ΑΖ1—γ4	> τού φού τού βασιλίων.
2.Ι61—γ3	> Βιβίνης.
2.ε2—ε4	> τού κέντρου
2.ε2—ε4	> Γκραπτή τού βασιλίων.
πούλι έχρηση ίδιως κατά διμνωτατέρων δι μυστρών θωρακίδων, διντιτάλων. Έν συνεχεία εξελίσσεται τό δινογμα τούτο είτε διασόδρους παραλλαγάς, π.χ. τά Γκραπτή Κούνηγκου, Μούσια, Κίζεριτσκι, Αλγκάλερ, Σατάρι κλπ.	

Της καλυτέρα δευτέρα κίνησης τών μαύρων δύναται νά είναι μία έκ τών έξιτη :

2.Ιη8—γ6	κρονική διμονα.
2.Ιη8—ε6	διμονα Νταμάνα.
2.ε7—ε6	διμονα Φιλιντάρ.
2.ε7—ε5	διπγκαμπτή Φάλκηπτρο δις απότητος είς τό γκραπτή 2.ζη—ζ4.

Της θλαστωματική θεωρήται δι διμονα :

2.ε7—ζ6	διμονα Ζαπιάνα.
2.ε7—ζ5	διπγκαμπτή Γκρέκο.
2.ε8—ζ6	
2.ε8—ε7	
2.ε8—ε6	

Της θλαστέρα δριτή κίνησης τών λευκών δύναται νά θεωρηθεί μία έκ τών έξιτη :

3.ΑΖ1—γ4	έδων τά μαύρα ίδιων άποντήσει 2...Α(ε8—γ5)
ητις μέγις είς τήν Ιταλικήν παρτίδα	μέ πολλάς ιποδιαρίσεις, π.χ. ζέκο, πάντο, ζέκο παναστήμα, γκραπτή, έδωνες οιγγρακή παρτίδα, διμονα 2 ίππων, Μάζ Λάγκε, τών 4 ίππων κλπ.).
3.ΑΖ1—ε5	Ισπανική παρτίδα (ή Λοπέζ) πολλά ίσχυρά και διν ιδιαίτερη ίδιως είς τά μεγάλα διγνωστά. Έν περιπτώσει καθ' δι τά μαύρα έπιπτεν 2...ε8—γ6.
3.ε2—ε4	Σκωτική παρτίδα.
3.γ2—γ3	παρτίδα Πονιζάνι.

Είς τά κινήσεις τών πολλών τών λευκών υπάρχουν 17 άποτησεις τών μαύρων δι διμονα, μέ διασόδρους παραλλαγές, καλεστη με συνεχεία με διασόδρους παραλλαγές.

Αι διμοναισια γνηκιών τών δινογμάτων τού βασιλίων, και τών παραλλαγών αύτων, δέ κατά τών διμονών τών μαύρων, δρειστούνται είς τά δινογματα τών παικτών, οι ίπποι έπιπτεν πρώτοι τήν χαρακτηριστική κίνησην. Ή είς τά δινογματα τών χωρών δι τών πολλών, είς δις ζητούνται πρώτοι ή χαρακτηριζόνται τά δινογμα τή τών διμονών δι τήν παραλλαγήν κίνησης.

2) Παρτίδες κλειστά (ή δινογματά ιλειστά) Χαρακτηρίζονται άδιν είς τήν πρώτην κινήσεως τού πιονιού της βασιλίσσης τών λευκών (1.ε2—ε4).

Σκωτικέστερα διαπνήστα τών μαύρων είναι :

1...ε7—ε5	παρτίδα πιονιών—Βασιλίσσης.
1...ε7—ε5	παρτίδα (ή διμονα) διλανδική.
1...ε7—ε6	Φινκέτο Βασιλίων.
1...ε7—ε6	Φινκέτο Βασιλίσσης.
1...ε8—ε6	παρτίδα (ή διμονα) Ίνδικη. Πολλά έχρηση με διασόδρους παραλλαγάς π.χ. διμονα δυτική ίνδικη, διμονα διαπολική ίνδικη, διμονα ινδιγόνη Ίνδιγγόνη, διμονα Μπογκοπολιούτης, διμονα Νιυτοδένιτης, διμονα Βουδαρέστης κλπ.

Άναρδιγως τών έπιπτενται κινήσεων τών λευκών και τών μαύρων μετά τήν πρώτην κινήσην τής παρτίδας (1.ε2—ε4,

ZATPIKION

67—85). Η παρτίδα ή διοιγμα Λαυρένιοι διαφέρους διοικητικά, π.χ.:

2.Αγι—ξ4	μέθιδοις ήσυχος.
2.e2—e3	
2.161—γ3	σύστημα Μπετμπάντερ.
2.η2—η3	σύστημα Καταλάν.
2.γ2—γ4	γκωπτί τής Βασιλίσσης. Πολὺ ἐν κύρωσις.
?,...,85Xγ4	γκωπτί τής Βασιλίσσης δεκτόν.
2.,..e7—e6	» τής Βασιλίσσης μή δε- κτών (κλασσική δημιουργία).
2.,...,γ7—γδ	γκωπτί τής Βασιλίσσης σλουζήκη δημ.
2.,...,1η8—ξ6	» τής Βασιλίσσης, ἀμερικανική δημ.
2.,...,e7—e5	» τής Βασιλίσσης, φιτιγκωπτί ^{“Αλιτρήν.”}

Ἐκ τῶν διωτέρω ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα θύμη είναι ἡ κλεπτοκή 2...67—εάν με πολὺ ἐνδιαφέρονται παραλλαγές της ἀπόθεσης και διάνοιας της διάταξης διάνοιας.

3) Παρτίδες φανόνιστοι. 'Αποτελούν προσπαθείας υπεραιωτερήζουσσας.

Τα παρόντα παραπομπά της γεγονότας μετατόπισης συγχρέμεται στην θεωρία τών διανοητικών συστημάτων.

"Η Διεύθυνση Όμοιωσης Σκακιού έχει κατατέθει 200 περίπτωσης διανοητικά τών διόπτων στη διάλογοληγίας variantes et sous-variantes ώπολογισμούς, κατά κίνδυνα. Διάτι τούτων προβλέπεται πολλής και η ξέλιξης μέχρι της 20^{ης} κινήσης, και πέραν πολλά. Όλοι οι ερευναίς και οι πρωταρχικοί σύντομοι απόδειξικούς διπτή ή νανοστριπήσιοι κινητοί τών λειτουργιών μην πινακίδη διδύμης νίκης. Επίσης δητι η θεωρία δεν δύναται να υποδειχτεί τρόπων διστά νά κερδίζουν σταθεράς τά λευκά ή τα μαύρα. Έγινε τούτο πάντα συντονών, το σκάκι θα γίνει δύον του το Ολύμπιον. Υπάρχουν έπιπλα πολλάδιμα πραγματείαν δι" ωραιότερα διανοητικά μάρκαν. Επίσης δεν τέλος τών παρτίδων και δινά τά αυτά.

Είτε τα τέλη των περιπτώσεων· (φυλάκες) έπιβαλλεται μεγίστη διαρθρωτική καταλύτηση και κοινότητα. Νίνηται δέν υπάρχει περιβάλλον πρός επανεμβολίσιμον σαρδινιστικόν τινάδ' ο Εστία και άπολλα σύνθετον κινήσεων. "Η Δάμαλεια νέου χρόνου" (τέμπο), ή άποια συνήθεια επιβιβάζεται διανοία παχύτατων μια διανού συμβολών κινήσεων ηντι της δρόμης, επιφύλαξε εἰς τὰς πλειστοὺς περιπτώσεις την άπολλην γάλη πασαριών.

Είτε καλός ποικίτης ούπερθετος προσβάνει έξι Ιδίας πρωτο-
βουλίαις εἰς ἀλλογένα κομματιών· ήντις αἱ ἐνοπομένουσαι δυνά-
μεις του δὲν κατέχουν θέσεις καλός η δὲν ἔχουν πλεονεκτή-
μα τι ποδὸς διεβαγχων γέπιπτοις θένται. Κατά τι φινάλε
τοι Ιδίας θένται δέν υπέρρροψα Βασιλιάσσαι αἱ κυρίες τοῦ
Πλούτου τοῦ Βεστίλοντος καὶ τῶν πιστών εκείνων πολὺ μεγά-
λεσσον στηθασίαν παρὰ εἰς τὴν ἀρχὴν η ήτις τὸ μέσον τῆς
παπιτίδας.

Όλοι εί πεγάδοι παικτοί δύσκολα έχουνται ανακάρπτε-

Περί των παρόδων μάυρων κακών πολύτερη φιναλίστα.
Περί των παρόδων μάυρων. "Υπάρχουν θέσεις πειθαρχίας είναι τέ σακέι, έτσι τών δημόσιων έπιπλυντάκων τό μάτι κατά τούδον μωροτόνων και πατούπων ρόπτων και πολλών με τόδους μεγάλους θυσίας διάτος προκαλεῖται έπιληψίας και θυμωτών. Κατά την διεύθυνσην των παρθίσιων σπουδαστών γίνονται τοισύτου θεραπεία μάτι. Ήδησί σκοπούς τών παρθίσιων είναι να γίνεται και ούτις η θεραπεία νικά. Τα προθύμως στα μάτια παρόδων την θελεύτην τούτην την παρθίσην. Σύν τό δυσκολίας αποδεικνύουν πειθαρχίας την διαθέσιται τόν μυστηριώδη τού παρθίσκου. Τα προθύμως μάτια πεταλέμουν τα καλλιτεχνικά συντριβή.

ταυτόν νο λέπει τὸ πρόσθιον.
Ἡ πρώτη κίνησις δέν πρέπει νὰ είναι τὸ Ρόκ ή ἡ λέξις
ἄν ποσάν ή νὰ δίδεται διὰ τούτης Ἐστί ή νὰ ποιένται τε-
μάχιαν τι τοῦ μαντίνεων πλὴν ἐπὶ μίας ἀπομειναντινῆς τούτης προ-
πτάσεως. Ἡ λέξις ἀν ποσάν δὲς πρώτη κίνησις (κλεψί) προ-
τίστησαι. Ἐάν, τὰ μαύρα ἀποδεικνύεται ὅτι τῶν θέσεων δε-
κτέουν διν δέν εἴναι ἀλλα κίνησιν νὰ κάμουν σπάτο τοῦ
νό πρωτοτόπους κατὰ δύο τετράγωνα τὸ παντόνεμόν. Ὁν

Τὰ ποσθλήσατα είναι «εύθεα» (ή δρόσισσα), καθ' & τὰ λευκά κάμηνου τὸ μάτ καὶ σάντιστροφέας, καθ' & τὰ λευκά

γίνονται μάτι έξιετοντα τά μονος νό κάπουν τό μάτ. "Επίσης υπέρουν και άλλαι τινές κατηγορίες προβλημάτων, εάν τα συντετικά, τα μάθιουν. "Εκείνα, καθ' οι φωτιένον τελώνιον, συνήθως πίσω, κάμει τό μάτ καπτ. άνευ υπόλευτης πτωσίδος.

"Υπάρχουν προβλήματα σαν τηνύια και προβλήματα με

«Επτά τας κατ' ανάγκην θέρισταν των και της δυοτάλισσας των τάρπονθλια πρέπει νά είνουν ωδιστικά. Η θύρσισης έχει σταθεράται σε διαδικασίαν παραγόμενην και αι παραπομπήν των τευτσιών πάντα είναι άλληθραν πράγματα πούς την πατιτίδα και μάντα. Νά είνουν πολλάς παραβλέψεις. Η πρώτη κίνησις νά είναι οδιόφοδος και να πάπισταίται θεραπευτικής κινήσισσας εις τη μάχην τη μετάνια. Π.γ.: νά δωρίζουν Εστία, η νά σφίξουν ολεύοντας κινήσεις ή φανερωμένης διασφάλισης εις τόν Βασιλέα τών υπόδεις. Επίσης διά τη πράτη κινήσισσαν η προσθέσθαι είνη πειστιστέασσα τεμάνια και ιδίως γεγάλα το περιθώριο. «Οταν το μάτι είναι ακαθάριστο, διότι διά το τερπετόριον του Βασιλέως και εκστασών τών ὄντων μάλλων πειδί ουδών εμποδίζεται από εν μέσων ουδώνισσαν η προσθέλλωνται έκαστον ή τις τούσσαν. Από ένα τεμάνιον τόν λευκωνίν. Δηλωθήν ή απότα τερρόγυνα ή νό μετροθέλλωνται ύποτρούς ή προσθιστέων λευκών δυνάμεισαν. Νά είσια οικουνωνίας τό μάτ. Λέγεται δε οικουνωνίκους, διότι διά τα λευκά τεμάνια (έκτος τού Βασιλέως και των Πονιάνων) λαμβάνονται μερος εις τό μάτ. Τό καθαρός και οικουνωνικών μάτι λέγεται επερθεύσων μάτος. «Οταν εις τά δύκινα τερπετόρια τά προσθέλλονται τόν Βασιλέα τών μαύρων δύοπτρα έγκατεστημένων κατά τό μάτι ουδέ μαύρος τε μάχινος ουδέ λευκον. Τό πρέπειστον μάτι λέγεται «μάτι κοιδιά- πτερος» ή «εγκένειαν παραπομπήν μάτος».

πάντα η «πελώνη» πρωτότυπον μετά.
Μετά την πρώτην κίνησιν τού λεκένων («κλεβίδι»), είς τὴν πρώτην διάσκολην τῶν μέσων δὲν πρέπει τοῦ λαχοῦ να πάντα συνάπτεται παρόν διῆλι μάρτιον κινήσεως ἕνδει μέσων τελείων τοῦ λεκένων ήταν ἔκπτωσις παραπλάγματος. «Εὖν γίνεται τὸ ματὶ καὶ δι᾽ ἑπέσθις κινήσεως τοῦ λεκένων θεῖται μὲν πάντοτε διῆλι, παρότι μελένη τὴν δέσμην του πορθμίσανται, καὶ τούτῳ παραστήσοντες δύον σπουδαίωτά εἶναι ή διαδίκτης ή ἐκπτωτής.

τὸν ποντικόν.
‘Ος μεγαλύτερος συνθέτης προβλημάτων και σπαστοιάσουν τῶν προβληματιστῶν» θεωρείται ο Ἀισερικανός Σάμ Λόιδ.

"Αρχικά γράμματα χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς κυριωτέρας χώρας πρὸς παρακαλεσμένους μίας άναγκερυμένης πορτίδας εἰς τὴν γλώσσαν ἐκάστης τῶν χωρῶν τούτων :

Γαλλία	Αγγλία	Ιταλία
Roi R	King K	Re R
Dame D	Queen Q	Donna Φ
Tour T	Rook R	Torre T
Fou F	Bishop B	Alfiere A
Cavalier C	Knight Kt	Cavalllo C
Pion (P)	Pawn (P)	Pedone (P)
Τσεμάνια	Γερμανία	Ρωσία
Rey R	Koenig K	Koroli Ko
Dama D	Dame D	Ferz Φ
Torre T	Turm T	Ladja Λ
Alfi A	Laeufen L	Slou Σ
Caballo C	Springer S	Konj κ
Bas (B)		

Диссертация на соискание

Ruy Lopez	1570—1571
Leonardo	1575—1581
Greco	1622—1634
Philidor	1745—1795
La Bourdonnais	1834—1840
Staunton	1841—1851
Audoussier	1851—1858
Morphy	1858—1865
Steinitz	1866—1894
Lesker	1894—1921
Capablanca	1921—1927
Alekhine	1927—1935
Euwe	1935—1937
Alekhine	1937—1946
Botvinnik	1948—

Τό σκάκι είναι δι βασιλέως τῶν παιγνίων. Τό δυστολόδερον, ἐπιστημονικότερον και λιγανότερον δλων. Παιζεται συνήθως ὑπό δύο δύο αντιπάλων. Ἐνώπιο θέμας είναι τὸ λευκόν, είτε τὰ μαύρα και τὰ μαύρα παιζονται υπό τε περισσότερων τού ὄντος παικτών συμβεβεκτέων. Εἰς τὴν περιπτώσιν τού ὀψιώντων ἀποδοσεῖς τέλον κίνησιν οὐδόντα τὰ κυνέ-

ZATPIKION

μας των συσκεπτούμενων. Ένιστε εἰς πολιτεῖα συνήθεα μεγάλων δέσμων ποιεῖς έναντι πολλών δυντάπλων, έκαστος δυντάπλων έχουντο μετα σκακείρων. Ένιστε εἰς έκαστην σκακείραν δύο διάφορα πολλών δυντάπλων υπόσχονται περισσότεροι σκακείρων πάντοιων. Αξιόπιστοις πειράσμοι πολλής περιπέτειας ένδος σκακείρων οι έναντινοι πολλών ταυτοχρούνων άναβοροι πάπλωμά τους. Ενδιεικείται αιώνωνανδρείων τας έξεις: Το 1909 δ Καποπολιάνων έπιπεν εἰς τῷ Κλεψύδρῳ με 103 σκακιέρων, 1933 δ Αλεξανδρείας Μαζεΐνοι με 202 καὶ «Δελφοί τῷ 1940» Σ. Σταύρουπολεών εἰς Μαύρους. Αίρεται με 400 σκακιέρων, διαβίβεται καποπολιάνων πολλούν. Έπιπειρείται, 36. δια-

Είς τό χωρίον Στρέμπεις τῆς περιοχῆς τοῦ Χάρτου τῆς Γεωμετρίας δύοι οἱ κάτοικοι, ἀπὸ τῶν νεορυτέρων μέχρι τῶν γερόντων, εἶναι ἐνδιδούσεις ποικίλοι τοῖς ζωτικοῖς οὐρανοῖς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν δὲ παπούεις, παλαίστρας πρωταρχήτικης ποικιλίας μίαν παρθίδα μὲ τὴν ἔνγυνον του.

καὶ δὲν έχετε καιμάτιον παρτίδα (μόνον άλληγοι τῶν ἀντιπάλων του ἐπέτινεν ευώδηλα).

πολλάκις παίζουνται παρτίδες με δριών χρόνου θλάγχηστους 5^ο ή 6^ο εκστάσης κίνησης καθορίζομενους κοινή συμφωνία (παρτίδες έκλεψη ή πτώση). Πολλάκις αλι παρτίδες διαρρέγονται 5^ο ή 6^ο ληγυροφορίας ή διά πλευραρχώματος συνήθως ή διά τού μαστόν ή διά τού ασθματού.

πανταν ή από την παραθεωρηση.
"Υπάρχουν ποικίλια νόμοι παιδίου χωρίς νόμο διάτελλον στη σκακιέρα. Τάξ κινήσεων διεπιπρόσδιος του παιδιού περιλαμβάνουν ποικίλους, διάφορους τύπους φρεσκοφρέσκων και παιδιών διάφορης κινήσεως του διαγνωστή. Υπάρχουν ποικίλες... φαντασίες, οι οποίες δύνανται να παίζουν χωρίς νόμο διάτελλου πολλάς σκακιέρες. Τινές φύλλων μέχρι 40 και πιλόν. Αναφέρουμε ένδεικτικώς την 'Αλικρήνη με 32 σκακιέρες, Καλπανόφακ' με 34 σκακιέρες και την 'Νάιντρος με 44 σκακιέρες.'

Τό δρολόγιον. Τὰ χρησιμοποιούμενα δωδελγία
εἰ, τὰ ἐπίστροφα ἀγνοίσματα (μάτι, τουφέκιον κλπ.), είναι δι-
πλά ἔγνωτα κατάλληλην μηχανισμόν (κανένας ή 2 κουβιώ-
διά) τοῦ διπλού σ δ ποικιλής διόν τοι πατεῖ καὶ ἀναγρύπνει τὴν εἰ-
νον του. Βέτε εἰς λεπτομέριον τὸ δωδελγίον τοῦ διπλού
λου του. Τὸ δωδελγίον κατέβη τὴν ἵπαρξην τῆς περιθῶς θεωρε-
τοι εἰς τὴν 12ην διόν διεριθίζει ἐπὶ τῆς διπλας ὑπάρχει ψη-
κό σηματα. Τὴν διπλανή περιθώσην δὲ λεπτοδιατομὴ δίλα-
θετεόλαττα πρὸς ἡ συμμετροθεσίην μία δικτύστη δρά. Ο-
ταν ἡ σηματα πέσῃ, τὸ δωδελγίον ἀναγράψει μίαν πλήρη δι-
κτύση.

Η ἀρίστη τῶν τεμαχίων.	Μή συγκριτική θεωρη-
τική μέσος τῶν τεμαχίων, οποίοι μη λαμβανούμενοι όπ' θε-	θεωρεῖσθαι ταῦτα εἶναι τῆς σκοπικῆς ήτοι προτίτικης αναλογίας
τὴν ἀξίαν, είναι κατά τὰ τοῦ θεωροῦντος πεποίθειαν ή εἰδές;	Στρατηγική η πάνω λαμβανούμενον ως μεταξύ συγκρίσεων
Στρατηγική η πάνω λαμβανούμενον ως μεταξύ συγκρίσεων	1
“Εξινούσιος” η “Πτοτος (μικρό τευχός) ...	3
Πύργος ...	3
Βασιλικός ...	10
Η δέλτα αυτή είναι κατά προσέξγνωση,	

"Ο "Αξιοποίησης θεωρείται λογοθέτερος κατά τι τον "Ιπποτού" (περίοδο κατά 0,45 τον πλούτο) και θεωρείται ότι δια-
μορφώσεις (qualität), καίνοις ή πρότυποι θεωρείταις καθηγετούς
πειναύεις ή "Ιππος, ως Συνάδεσμος νά προσβάλλει δύο τά-
περάνυμα. Ταύτα αριθμούν καθηγητούς και έχουν διάτομο

προσέδει. Ταύτη σύντομη καλωδίου και εκ του οπίου θη-

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ

ποι δέν κάμουν μάτι ένω Φοῦ καὶ "Ιππος καὶ κατά μείζουσι λογον δύο Φοῦ κάμουν μάτι. "Ο Ιππος εἶναι λογοθέτεσς τοι. Φοῦ εἶς την μάριον περιπτώσεις, π.χ. τὰ θνήσκες, καθ' ὅτα πάντα Εχουν δικτυοποιηθεῖ καὶ ίδεις ταύτα εύπορωσαν πρός τὸν ἀνθρώπον πλευρῶν τῆς σκακιέρας.

προστάτην προς τον αγώνα παιχνιδού της οποίας ήταν.
Τό δέ έλληνικόν σκάκι, "Από τον Ιουνό 1930, όπει
Ιεράρχη ή πρώτων Ελλήνικος σύλλογος διάδο το σκάκι, υπό το
τίτλον «Ειδικός Έλληνικός Σκακιστικόν», θρέφεται ζωρά κι-
νησις. Ίδιωσθρεψαν έπειτα ον "Αθηναϊκός ο φιλοσκακικός Σύλ-
λογος ΑΒ τοιστόν, ο «ΣΙ» μωρούς «Αθηναϊκόν Σκακιστικόν, η
«Πανελλήνιος Ειδικός Σκακιστικόν, έπειτα ον δέ φιλορά-
χος «Ομίλος Σκακιστικόν και τινές άλλοι σύλλογοι έν τοις
έπαρχοισι (χωριστούσιν ιδέαν). Τονδεις Ιεράρχη ή
«Ελληνική Ομοσπονδία Σκακιστικόν» έτη 1948, πήρε ωρ-
γανώνος διαβάρους σύγνωνας σκακιού, ένεγραψε εἰς τὴν Διεθνή
«Ομοσπονδίων και μάτιστρων» έτη 1950 την πρώτην Ελ-
ληνικήν διάβασα η Νιούμπροπτρίνης Γιανουκόσκαλούς εἰς τὴν
Διεθνή Ολυμπιαδα σκακιού.

Σταύρος Ιατριθης

ΖΑΥΗΚΕΣ. Παλαιός λαός ἐν τῇ Βατική Λιβύῃ, καποδιστριακός κατά την "Ηρόδοτον" (Δ. 192-194) μεταβούν στην Μαζίζαν και τῶν Γερμανών. Περὶ τῶν Ζαυηκέων δὲ λέγεται (Θ.θ. μν. 193): «Τοιοί οἱ γυναικεῖς ἀνοικοδότες τὰ θεῖατα εἰς τὸν πόλεμον αὐτοῖς γυναικεῖς τὰ δηλόγους τὰ μεταποιεῖσθαι τὴν μάχην».

ΖΑΥΛΟΣ ή **δαυλός**, δαυλίτης και καπνιά. "Η δαυλίτης είναι ένα μέρος του προσβατόλιθου της σπηλιάς, δημιουργούμενος διαδικασίας από την ανάπτυξη ασβετολιγνίθιας. Πολλαπλός & όμως το διάφορος (ζαυλών - δαυλών) προσδικείται μερικές φορές καλείται δαυλίτης ή δαυλίδα."

ΖΑΦΑΡΑΝΑ. Ουνως διαμορφώται κοινως ἐν Κερασαληνίσ και Ζακύνθω τὸ φυτὸν ἀποκαλεῖται οὐδὲ βαρύνει τὸ θερόντιν.

ΖΑΦΑΡΙΝ (*Zapharinia*). Τοιχὸν φύλων τῆς ΒΑ., δάκτης τοῦ Μαρβίνου πρὸς τὰ σύνορα τῆς Ἀλγερίας. Τὸ ἀποτιμάτωτον θέρετρον τῶν θηγανῶν τῆς Γαλιλαίαν νά τοῦ καταλάβει, ἀποκύρωσε εἰς τὸ αυστητανθόν τοῦ Μαρβίνου. Άλλη ἡ έξι, "Οράνη σπαλαιοῦ" στρατιωτική ξύλωσις πορφύρη πρὸς λαστικήν τοιχίαν, ἀποτιμάθεστος τὴν παραμονήν, διὰ τοῦ Ιθίου λόγους και κατέβη θύμασις σκέψεως. "Εκπότε (1847) ἀνήκουν εἰς τὴν Ιασονίαν".

Σ.Ε.Λ.

ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ. Πρόκριτος της Ναούστες, Δικαζθείται και φυλακισθείται όπως τον "Άγιο Πασσάρο" είτε της Λαζαρίνα, κατέβηγε είς Νάσσασαν, δημος ἀγύρωνος υπό τον ίδιον έναντινον τον "Άγιο πασσάρο μίστος του, ἐπωρώδωνας εἰς τοὺς Τοφέρους τὸν πεποταλμένον τούτον". "Υπάτορος, δοστής δε λαζαρίνης διεπραγματεύεις πρὸς σύνθετον τῆς λύγειας τοῦ μόνιμουθερικοῦ δημάνου εἰς τὸν "Άγιον". Αὕτη τῷ φέρεται τὴς Ἐπιποτασσάμενης οἱ Γαύραι καὶ θερίνευσσαν τὸν 20ητὴν ιανουάριον τοῦ Ζαρειάδηκαν. Τότε ἐπέμενον ἔτος δὲ Ζαρειάδηκαν μόνο κωνοῦ μετά τῶν Καραϊσκάκην καὶ Γάλη τούς ἀποκατάστησε τὴν Νάσσασαν, διέθετε δὲ δῆλον τοῦ τὴν πειραιωνίαν διὰ τὸν συντασθεῖσαν σώματος. Μετὰ τὴν καταστορίην τῆς πατούσας του κατέβηγεν εἰς τὰ δάση, δημος καὶ θερίνευσσαν μετὰ πολλῶν εἰς τὸν στρατιώνα του, εὗν δὲ οὐδένα γάτος του καὶ μέλλον μέλλει τῆς οἰκείωνεσσαν τοῦ ζωνθειάδηκαν ἀπό τῶν Τοφέρων εἴτε φοιτή Ζαρειάδηρα.

ΖΑΦΕΙΡΗΣ. Οικουμενικό δικαίωμα πολιτών Αγκυραστήν
Εκτός του προσωπικούτοντος, θεωρείται ωστό των Τούρκων
και έπειτα ώστε του Ζαφειράκη, κρατουμένος ότι δημηρος όν-
το του πασσάθ της Θεσσαλονίκης Αυτογνωληταπούντ.

τες "Επαγγελματίων". Οικογενειακούς υμένους πολλούς αναγνωρίστηκαν, καθώς τερά τών δύοτάν σήμερα είναι από τον Καποδιστρίου παραπολεμήσαν :
— 1) Ανδρόπουλος. Μετάξεις της έπειτα του Καποδιστρίου παραπολεμήσαν τον τουρκοκαρδικό πλάσμαν εν Σαμάνη.
— 2) Βελβέδης. Διεβέλησαν όπερα τον "Αγώνας το σκάφος των ελευθερίων", το δρόμον εξήντα επί Ιθίων Επανοπλίσαν καί τού δύοτάν σπηλιούναν εξερεύνησε πολλάς έπικαιρούντας αποστολές.

—3) Ιανόνης Διέθεσε σπουδαϊκά ποδά ύπτερ τού Ἀγά-
νος, κατά δὲ τὰ ἤτη 1826—1827 διετέλεσε γραμματεὺς τῆς
Βιοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας.
—4) Κωνσταντίνος Μήλος οὗ Φίλωνος Ἐπίτροπος καὶ

—4) Κανοποιίους,
διοκτήτης δύο πλοίων,
—5) Κανσταπούνος,
—6) Κανταράκης,

ΖΑΦΕΙΡΗ. Κοινή δημοσίευσις του πολυτέλεος λίθου από-

ΖΑΦΕΙΡΟΣ (καινής Ζαφείρης καὶ Ζαφεῖρος). Κύριον δυνατά ονόματόν, ἐξ οὐ επλάσθη καὶ θελκάν: Ζαφείρια, Ζαφείρω, Ζαφείριο, Ζαφείριον, Ζαφείρη, καὶ κατό συγκονθή Φεβ.

παραγόντος της ουσιότητής της στην Σαερείτρα, Σαερείριτα. Η λέξη προέλθει από τον πολιτισμό της Αΐδου Σαεείσι (σάεερισος), όπως Χρύσεις και Χρυσή ή Χρύσα είναι τοιχοί "Αγρυπνία" και "Αγρύπνος" είναι τοιχοί φρυγανών, διαμάντης και διαζεύγων είναι τοιχοί μάρμαρος κλπ. Παρόμιοι είναι: "Ολα τάξεις" ή Σαερείτρα, διεργάτης της Βιοτεχνίας, έπι-από-